

Dobitnice bestselera "Sve osjeća"

Temeljna poruka ove dojmljive, pametne i uzbudljive knjige Andreasa Webera jest - samo ako sačuvamo prirodu, moći ćemo spasiti vlastitu humanost i slobodu

Dvije čitateljice koje od Naklade Ljevak i Femine.hr dobivaju knjigu „Sve osjeća” cijenjenog njemačkog filozofa i novinara Andreasa Webera, su:

%%IGRA%%

Čovjeku prijeti emocionalni gubitak, koji napada temeljnu strukturu njegova bića, pribojavaju se psiholozi Sveučilišta Harvard. Oni pretpostavljaju da će već 2020. depresije (nakon problema sa srcem i krvotokom) predstavljati drugi najčešći zdravstveni poremećaj na svijetu - pa i zbog sve većeg otuđenja od prirode. Budući da sve naše osobine, pa i one „najljudskije”, u krajnjoj liniji izrastaju iz organskog tla, čovjek sebe sama može razumjeti u cijelosti samo ako se - kao kulturno biće - vidi unutar prirode.

Znanost nam oduvijek objašnjava da svim živim bićima upravljaju refleksi i geni. Ali što je s osjećajima? Mogu li se oni uskladiti s prirodnim znanostima? Na razgovijetan i dojmljiv način Andreas Weber objašnjava revoluciju životnih znanosti: životinje i biljke bliži su nam srodnici nego što bismo to ikad bili pretpostavili. Na njima doživljavamo središnje dimenzije svojih osjećaja. Bez doživljavanja prirodne ljepote čovjeku prijeti opasnost da duševno uvene.

O autoru: Andreas Weber rođen je 1967. godine. U Berlinu, Freiburgu, Hamburgu i Parizu studirao je biologiju i filozofiju. Kao slobodni autor, novinar i urednik redovito piše članke za velike magazine i novine, između ostalog za GEO. Sa svojom obitelji živi u Berlinu.

Pročitajte kratki ulomak iz knjige:

Ako je čežnja za prirodom usidrena u našem biću, njen nestanak mogao bi, naravno, imati nesagledive posljedice: Možda smo se upustili u razaranje nečeg, bez čega uopće ne možemo postojati. Čovjeku prijeti emocionalni gubitak, koji napada temeljnu strukturu njegova bića, pribojavaju se psiholozi Sveučilišta Harvard. Oni pretpostavljaju da će već 2020. depresije (nakon problema sa srcem i krvotokom) predstavljati drugi najčešći zdravstveni poremećaj na svijetu - pa i zbog sve većeg otuđenja od prirode. Budući da sve naše osobine, pa i one „najljudskije”, u krajnjoj liniji izrastaju iz organskog tla, čovjek sebe sama može razumjeti u cijelosti samo ako

se - kao kulturno biće - vidi unutar prirode. Za čovjeka najveći rizik razaranja okoliša leži u opasnosti prosipanja tog razumijevanja. Naša najdublja ugroza tako gledano nije ni medicinske ni klimatske vrste. Bez doživljavanja prirodne ljepote čovjeku prijete opasnost da duševno uvene. Možda se najvažnija psihička funkcija drugih organizama sastoji čak i u tome da nas ljude mire s našom boli, našom usamljenošću, našom prolaznošću. Jer, temeljna oznaka prirode je činjenica da ona svaki put ponovno oživi, da se i najveća katastrofa nakon kratkog vremena ponovno pretvori u cvat, a time i u nadu za nas same.